

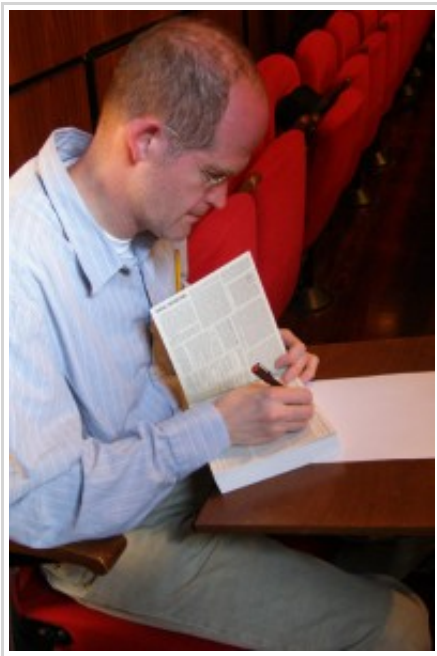
INTERVIEW CORNER #46: Chris Ware

MAY 10, 2011

INTERVIEW CORNER #46: Chris Ware

4 Comments Written by Θωμάς Παπαδημητρόπουλος on May 10th, 2011 – 08:47

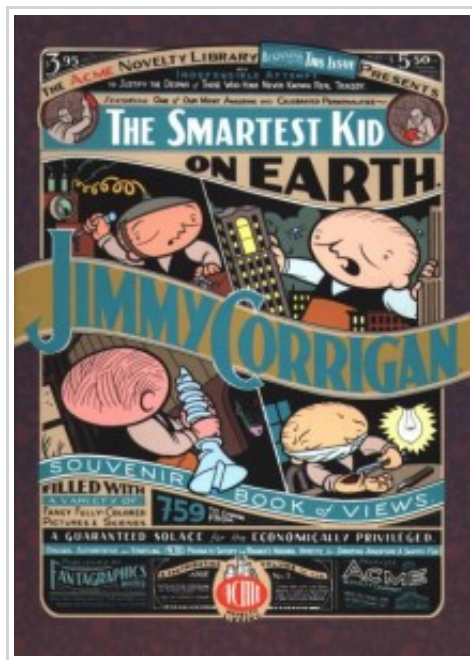
Κάποιοι από εσάς (όσοι τουλάχιστον επισκεφθήκατε το φετινό Comicism Con Athens) είχατε ήδη την ευκαιρία να γνωρίσετε τον καλεσμένο αυτής της εβδομάδας, τον Chris Ware, μιας και βρέθηκε στη χώρα μας το τριήμερο 8-11 Απριλίου και είχε την ευκαιρία να παρουσιάσει το έργο του και να μιλήσει με τους Έλληνες θαυμαστές του.

Όσοι, λοιπόν, τον γνωρίσατε, έχετε πάρει μια γεύση όχι μόνο για το ταλέντο του (το οποίο είναι κάτι περισσότερο από εμφανές στο έργο του), αλλά και για τον χαρακτήρα του. Έναν χαρακτήρα που πραγματικά μοιάζει αναπόσπαστος από τη γενικότερη αίσθηση που σου αφήνουν τα comics του. Ο Chris Ware είναι ένας άνθρωπος ήσυχος και ταπεινός (μερικές φορές υπερβολικά ταπεινός), ο οποίος αρνείται να... πουλήσει τον εαυτό του και αφήνει το έργο του να μιλήσει για αυτόν.

Και τι έργο! Από το 1993, όταν και ξεκίνησε την πολυβραβευμένη του σειρά, ACME NOVELTY LIBRARY, ο Ware μας έχει χαρίσει κάποιες από τις ομορφότερες ιστορίες, ντυμένες και παρουσιασμένες με έναν τρόπο ιδιαίτερο και επηρεασμένο όχι μόνο από άλλα comics και δημιουργούς, αλλά και από τάσεις εκτός του Μέσου. Ανάμεσα στις ιστορίες αυτές, ιδιαίτερης μνείας αξίζει το JIMMY CORRIGAN: THE SMARTEST KID ON EARTH, το οποίο επελέγη από τους London Times το 2010 ως ένα από τα 100 καλύτερα βιβλία της προηγούμενης δεκαετίας. Και αυτό αποτελεί μια μόνο από τις μεγάλες διακρίσεις του δημιουργού. Αν, όμως, ρωτήσεις τον ίδιο, στην καλύτερη περίπτωση θα σου απαντήσει ότι φτιάχνει κάποια μέτρια έως βαρετά comics...

Μια δήλωση με την οποία θα διαφωνήσουν πολλοί αναγνώστες, αλλά και άλλοι δημιουργοί. Ένας από αυτούς θα ήταν οπωσδήποτε ο Art Spiegelman (MAUS), ο οποίος εμπιστεύτηκε τον Chris Ware στην αρχή της καριέρας του και τον προσκάλεσε να συμμετέχει στο RAW, τη μηνιαία ανθολογία του. Την ίδια ένσταση, φυσικά, θα προβάλλουν και οι υπεύθυνοι των περιοδικών NEW YORK TIMES MAGAZINE και THE NEW YORKER, στα οποία ο Ware συμβάλλει συχνά.

Όπως μπορείτε, λοιπόν, να καταλάβετε, ο καλεσμένος αυτής της εβδομάδας είναι ένας πολυσχολος

δημιουργός. Για το λόγο αυτό, κι αφού απέτυχα να εξασφαλίσω μια συνέντευξη μαζί του από κοντά (εννοώ στο Comicon Con Athens), του έστειλα μόλις πέντε ερωτήσεις, τις οποίες κατάφερε να απαντήσει κάπου ανάμεσα στο jet lag της επιστροφής του στις ΗΠΑ και τις υποχρεώσεις του που είχαν συσσωρευτεί όλες τις ημέρες της απουσίας του.

Σε συνδυασμό με όλα όσα είπε στην παρουσίαση του στην Ελληνοαμερικανική Ένωση, αλλά και τις ερωτήσεις του κοινού που απάντησε (καθώς και τα δεκάδες JIMMY CORRIGAN και ACME NOVELTY LIBRARY που υπέγραψε αμέσως μετά) νομίζω ότι μπορείτε να πάρετε μια καλή γεύση για το ποιον ενός δημιουργού που επιβεβαιώνει συνεχώς την αξία του. Κι ας είναι το τελευταίο πράγμα που θέλει να κάνει.

The format of your stories seems to be influenced also from other forms of art. Where do you look for inspiration, as far as the comic's format and layout is concerned? Also, do you configure the page layout in advance or is it just a part of the progress of the story?

Well, this is going to sound pretentious, but aside from turn-of-the-century Chicago architecture and the occasional antique oddity such as an attractive gameboard, 1910s Sunday page or piece of sheet music, the stories determine the look of the pages themselves, forming whatever shape occurs as such emotional and “plot” developments suggest it. A decade or so ago, I guess I worked a little more rigidly, dividing JIMMY CORRIGAN into either two- or three-tiered pages fairly predictably, and only deviating from that conceit as the story necessitated. Now I take a little more of an organic approach, and I rarely can predict what the pages will look like when I start. Much of this thinking derives from the work of Richard McGuire, with his late 1980s strips for RAW magazine, such as HERE. He really demonstrated how the page could expand into a previously unseen z dimension, and I sort of owe him my professional animus.

If you're asking me what sort of obscure cartoonists I've found lately who've really inspired and surprised me, that's easy: last year while in Copenhagen, my Danish publisher Steffen Maarup introduced me to the work of Storm Petersen, whose full-page newspaper comics from the 1920s and 1930s have got to be some of the strangest and most amazing compositions I've ever seen in the form. As well, I just designed the cover for the first English translation of the work of Gajo Sakamoto, TANK TAKURO, for Presspop — his work is like a strange cross of Milt Gross and Suiho Tagawa.

Is there, in your opinion, a common characteristic between all your characters, from Quimby The Mouse and Jimmy Corrigan to Rusty Brown and Jordan Lint?

Hmm. I guess aside from my drawing them, not really. I suppose they're all a little dissatisfied with their lives to one degree or another, and have isolated themselves somehow, whether out of fear or a need to control. I'm probably not the best person in the world to answer this as I don't always know what my characters are going to do (though they almost always disappoint me).

You sometimes incorporate elements from other genres, like superhero or sci-fi in your comics. Considering that your comics don't really have any links to these genres, what is the importance of those elements?

I think that comics are very much linked to these genres, especially in the general reader's mind; they're definitely linked in my own mind and experience. It's amazing to me that most Americans are familiar with these rather puerile modes of storytelling now, being the subject matter of most so-called mainstream movies. I never would've predicted this outcome, however, as my interest in superheroes and science fiction as a pre-adolescent brought me nothing but grief and name-calling — I guess all those football playing upperclassmen who used to torment me in the school hallways were all secret superhero fans, or something. It's a strange inversion, especially as I have no interest in the genres now, except as a lens through which to view my characters (and myself, of course.) I wonder what kids are getting beat up for reading now; I guess it'll be the mainstream culture in about 15 years, if we all last that long.

Do you have in mind any other projects for the immediate future?

Other than finishing "Rusty Brown" and "Building Stories" (which will be published next year) no, not really. I'm working on a catalog with a friend of mine, Tim Samuelson, for an exhibition about the Chicago architect Louis Sullivan, which should be out around the end of the year, however. I'm enjoying putting it together, just as I did the show, as I don't have to worry about storytelling or writing or drawing; designing it is very relaxing and inspiring.

Original URL:

<http://www.comicdom.gr/2011/05/10/interview-corner-46-chris-ware/>